Ч. 225 (13.464). Львів, понеділок 28. серпня 1933. [illegible] opłacono ryczałtem. РІК LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Часописні ферії.

Львів 26. серпня 1933.

Щоби не було непорозуміння: часописи ферія не мають, і цілий часописний апарат — редакція, адміністрація, експедиція, друкарня, кольпортаж, — мусить працювати серед найбільшої канікули так само, як у кожній іншій порі року, безупинно і без ніякого відпочинку. Мало того: є тоді ще дужче закрутанини і праця складніша та інтенсивніша. Подвійно роботи мають члени редакції і адміністрації, заступаючи товаришів на відпустці, треба теж інколи анґажувати допомічні сили. Таким робом і праці і видатків має часопис підчас загальних ферій подостатком, а коли додати, що спека, яка літників і лікуванців ущасливлює, робить нестерпною працею за редакційним столом, серед стирти паперів, чи за друкарським станком, — то зрозуміємо, що справді „ферії" є для часопису порою найважчих зусиль.

Зате ферії мають — передплатники. Ферії подвійні: самі люди відпочивають і — відпочиває їх каса. Прийнялась уже дивна „засада", що „підчас ферій ніхто не платить". І справді, через ту засаду літом буває спаралізований цілий ряд підприємств, бо майже зовсім припиняються їхні доходи: щезають з овиду клієнти, щезають довжники, а навіть ті, які нікуди з постійного місця осідку не рухаються, нікого з рідні до ніякого літниська ні живця не висилають і без ніякої перерви черпають дальше в не меншій висоті свої звичайні щомісячні доходи, — навіть ті платники заявляють інкасентам самовпевнено, як річ цілком зрозумілу, що „підчас ферій не платиться". Стосування цієї засади супроти часопису має одну „заковику": що передплатник, який уважає своїм добрим вакаційним привілеєм у літні місяці за часопис не платити, не відмовляється проте від читання ґазети і пильно пантрує, щоби щоденно її діставати! Правда, істнує теж чимало передплатників, які — вибираючись відвідати кілька місцевостей, просять на один чи два вакаційні місяці перервати їм висилку часопису, додаючи звичайно ввічливо, що це лише тимчасово і що попередню залеглість вони вирівняють з днем 1. вересня після віднови передплати. В обидвох випадках маємо до діла зі зворушливою простосердечністю: нікому й не майне думка, яким чудом-дивом може появлятися часопис, коли всі його біжучі видатки не менші, а то й більші, а вливи з „вакаційних" оплатів припиняються?! Зворушливим є арґумент, яким більшість післяплатників виправдує себе: „чейже ґазета „обійдеться" два-три місяці без моїх кількох золотих"! Це цікава тема до міркувань над людською психікою. Бо підчас ферій люди далеко до часопису не байдужіють! Може спеціяльно селяни літом менше часописів читають, та й то привична недільна пора часописної лектури остається незарушною. Але інтеліґент уже не потребує затишної атмосфери зимового вечора у теплій хаті, та ще й старосвітської лямпи з абажуром, без якої ґазета тратила раньше принаду. Інформаційна місія часопису промовляє до читача голосніше чи тихше в залежності від зовнішніх подій, які менше або більше цікавлять загал, і в залежности від актуалізації суспільних течій, що захоплюють більший чи менший гурт народу. В цьому році наприклад підчас літніх місяців розгін великих світових подій ні трохи не припинився, та й у нутрі нашого громадського життя трапились події, що викликали загальне зацікавлення. Доказом тісного звязку часопису з читачами є теж редакційна кореспонденція. Можемо ствердити з правдивою приємністю, що цьогорічна почта у двох останніх місяцях приносила нашій редакції щоденно стільки листів, скільки несе й найкращий „кореспонденційний" зимовий сезон! Люди заповнювали не тільки рубрику „з наших живців і літнищ", не тільки присилали спогади своїх мандрівок по горах, але й ділились своїми спостереженнями про відомі внутрішньо-українські події, про хід протибільшовицької акції, про вклади і висліди жнив, про ріжні ідеї активізації громадського життя. Та одночасно з цими гарними доказами морального і громадського звязку читача з нашим часописом, люди забували на одну „дрібничку", вирівнання залеглостей за передплату!

Правду сказати, часописи вже заздалегідь рахуються з тією дивною психікою передплатників, яка каже на літні місяці пускати часопис на широкі води — хай плаває, як уміє. Терплять на цьому колісцята ненаоливленої великої машини, але машина працює далі, ні на мить не зупиняється, ні на мить не тратить з очей великих завдань, до яких вона покликана. Однак тепер уже кінець ферій! Кінець ферій не часопису, а передплатників! Повіяло холодним вітром, занесло ранньо-осіннім дощем, заповнилися школи школярами, скінчилися відпустки службовиків. Годі вже покликатися на ферії, як звичаєве право, що встановляє односторонню „мораторію" на платничі зобовязання супроти часопису! Годі продовжувати аномалію, що часопис має обовязок приносити читачеві щодня означене число задрукованих сторінок, а читач не має ніякого обовязку супроти свого часопису. Відкликуємося до розуму й совісти „вакаційних" післяплатників: хай вони проголосять кінець своїм часописним феріям!

Що буде з нашим збіжам?

Наш селянин не матиме заплати за своє жниво!

Ціни, які тепер платять за нове збіжа, є такі смішно малі, що звернули на себе увагу всіх чинників, яким залежить на тому, аби селянин таки остав при животінні, бодай як платник податків чи консумент вироблюваних чужими руками товарів.

Ми вже згадували про примусову ситуацію нашого селянина супроти спекуляційних метод торговців та посередників, у яку його заплутали ті оригінальні заходи компетентних чинників, які вміють боронити перед грошевою лихвою окремими законами, а не хотять добачити лихви у тому, що для спекуляційних цілей забирають сьогодні торговці за безцін ціле селянське жниво. Про це положення писали ми у статті п. н. „Жнива" в нашому часописі з дня 18. серпня ц. р.

Від того часу змінилося дещо, і ціла преса виявляє чимраз більше зацікавлення до ситуації на збіжевих ринках, бо другий кінець патика вдарив теж нетільки по селянах, але й по дідичах, а вкінці і по вливах до державних чи інших кас, що потребують грошей. Вкінці не було як виясновувати, чому ціни на збіжа падають, а треба було якось радити. Почалися добрі поради, щоби не вивозити збіжа на ринки та його не продавати, але чекати до часу, коли ціна підскочить. Очевидно, що ціна піде в гору, бо тепер її знижка нічим неоправдана, одначе незнане питання, чи тоді можна буде ще найти якенебудь зерно в коморі нашого селянина. Бо саме тоді, коли ціна буде висока, все його збіжа буде вже у торговців та посередників, які без найменшого труду, перечекавши тільки два-три місяці, зберуть незаслужені бариші. Цей рід спекуляції і лихви досі неунятий ніяким законом і дозволяє з міліонів селянських кишень брати гарач, якого не відважилисяб означити, як дозволеного ніяким законом.

Тепер повідомляє преса, що відбулася міністеріяльна конференція, на якій вирішено приспішити розпровадження 30-міліонового кредиту під застав збіжа, крім того рішено накладати секвестр за неплачені податки на зібране збіжа та зробити великі закупи збіжа для війська. Крім того мають зробити більші інтервенційні закупи П. З. П. З. (Паньствове Заклади Пшемислово-Збожове"). А позатим ріжні хліборобські організації взивають селян, аби не продавали тепер збіжа, але виждали кращої ціни.

Коли приглянемося до цих всіх заходів, що мають вже тепер піднести ціни збіжа, то не можна їм відмовити доцільности, тільки з тим застереженням, що безпосередньо з них наш селянин нічого не скористає. Бо коли дивитися на реєстровий і зачетовий застав збіжа, який є добрий для більших господарств, то він сьогодні не може дати ніякої реальної користи для нашого дрібноземельного селянина. Це було би до подумання тільки тоді, коли розділ цих кредитів був би переданий в руки нашої кредитової кооперації, бо тільки вона через безпосереднє знання господарських умовин своїх членів, моглаб бути гуртовим ручителем перед банками, які цей кредит видають. У противному випадку технічні труднощі розпровадження цього кредиту є за великі, щоби з цього користав селянин; доказом на те є факт, що в попередніх роках ніодин з державних банків не міг роздати призначених на ту ціль грошей, і селяни кредитів не використали, бо не можна було собі дати ради з трудночами забезпечення тих запасів збіжа перед розпроданням, під яких застав кредит видано. Другий спосіб, якого мають ужити для евентуальної підвишки ціни збіжа — це накладання секвестру за незаплачення податку на замагазиноване у селянина збіжа. Маємо враження, що з цього вийде більше клопотів для селян, як користи, бо хоч збіжа засеквеструють і цим здержать його подачу на ринки, то селянин не буде мати з того ніякої користи: вінже не могтиме продати цього збіжа, щобі податки

Коедукація в державних ґімназіях

З УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ НАВЧАННЯ.

Довідуємося з достовірного джерела, що Міністерство Освіти погодилося на коедукацію **I. кл. нового типу** (давн. третьої) **в академічній ґімназії у Львові** і I. кляси нового типу **в державній ґімн. з укр. мовою навчання в Перемишлі.** Дирекції обох тих ґімназій дістали вже доручення влаштувати вступні іспити для зголошених дівчат **у вівторок 29. ц. м.** Подаємо це до прилюдного відома, щоби родичі дівчат, які рефлектували на I. рік при держ. учит. семинаріях у Львові і Перемишлі, або взагалі не мали змоги записати дітей до українських прив. ґімназій, теперішню нагоду негайно використали і своїх дітей до вступних іспитів у Львові і Перемишлі позголошували.

заплатити, а інших грошей не буде мати, бо не буде мати з чого. А крім цього для секвестру збіжа мусить бути перехований, і всякі порушення цього потягають за собою прикрі наслідки. Отже цей спосіб мабуть найменше зможе помогти селянству.

Зновуж інтервенційні закупи П. З. П. З.-ів майже ніколи не торкаються дрібних селян, і тому з того приходить користь передовсім тим, які мають більші кількости збіжа та мають більший доступ там, де треба. Закупи для війська, самозрозуміло, оминуть наш сільський шпихлір, і коли військо навіть малоб купувати безпосередньо зі села, то напевне не з нашого.

Так отже акція, яка має на меті посередньо піднести ціни збіжа, причиниться до того, що безпосередньо з цього скористають більші власники, але не наші хлібороби. А наш хлібороб, що тимчасом випродав більшу частину свого збіжа, залишиться і надалі без належної заплати за своє жниво. Її забрав уже давно посередник, що взяв збіжа за безцін.

Хр.

Звернім увагу на наших латинників.

Не зважаючи на дуже важке сучасне положення українського народу, зайшли у нашому національному життю події, що дозволяють на деякий оптимізм. Маю на думці факти притягання до національної праці тих елементів, що досі стояли від неї осторонь. В першу чергу річ іде тут про нашу шляхту, про котру ще не так давно можна було думати, що є для нас без решти втрачена. Однак тепер ми є свідками, як українська шляхта поволі організується, знаємо факти повороту до рідного народу кількох визначних шляхотських родів, а тимсамим український нарід зискує новий творчий елемент. — Другим таким елементом є наші москвофіли, котрі, на жаль, до недавна стояли, а подекуди ще й нині стоять з нами в отвертій боротьбі. Але ось чуємо голоси, як нпр. остання стаття п. М. Андрусяка в „Ділі", про шкідливість такої боротьби між членами одного народу і про конечність притягнення їх до національної праці. В згаданій статті п. Андрусяка підчеркнено те, що москвофіли в часі перевороту 1918—19 р. пішли солідарно з цілим українським народом.*) Ті прояви мусять наповнити нас радістю, бо вони свідчать, що атракційна притягаюча сила української національно-державницької ідеї і української культури щораз кріпшає. В оцій статті хочу звернути увагу українського громадянства на ще один елемент українського народу, про котрий ми, на жаль, майже забули, очевидно з великою шкодою для національної справи. Маю на увазі українців-латинників.

Невідрадні обставини історичного життя українського народу спричинили те, що частина українців в Галичині відпала від рідної греко-католицької церкви і приняла — римо-католицький обряд. В сучасний момент становлять наші латинники в деяких галицьких повітах, як скалатський, теребовельський, навіть дуже значний відсоток людности. Хто це спричинив і в якій цілі — не треба пояснювати. Латинізація — цеж перший ступінь польонізації. Ще до війни латинники майже виключно вживали української мови. В памятних роках 1918—19 в УГА було богато вояків-латинників. Але після війни латинники в околицях більших міст під впливом міського елементу спольщились і ставляться до всього, що українське, може з більшою ненавистю, ніж правдиві поляки-кольоністи. В селах подальш більших міст старші латинники ще вживають української мови, але молодь вже старається калічити чужою мовою. Не можна замикати очей на факти життя: всякі „кулка", „шкулкі", костели і ріжні „матечки" роблять своє. Найсумніше в тім усім є те, то будова нових костелів не вгаває і відбувається у львиній частині на кошт таки українського і то греко-католицького населення. **Такий стан є для нас дуже грізний, бо ми можемо стратити** (а на землях положених за Сяном і під Львовом вже стратили) **безповоротно велику частину нашого народу.**

Праця над освідомленням наших латинників мусить бути плянова, систематична і ведена з великим тактом. Передовсім зауважив я, що менш свідомі селяни називають наших латинників „поляками", хоч вони нераз ані слова не розуміють по польськи. Звичайно — це помішання понять релігії та національности. Свідомі селяни й інтеліґенти, що працюють по селах, мусять конечно вияснити тим селянам шкідливість такої поведінки і повчити їх, щоби систематично і вперто освідомлювали латинників і впоювали в них переконання, що вони українці. (Тут зауважу, що подібне явище я спостеріг в галицьких повітах, що межують з Волинню: тут менш свідомі селяни називають волиняків москалями. Очевидно, це знов помішання понять національности і державної приналежности — давнішої російської. Прикре це явище мусить також якнайскорше зникнути).

Дальше треба подбати про притягання латинників до українських організацій: кооператив, читалень, „Луґів" і т. д. Маємо вже українських інтеліґентів — римо-католиків, вправді нечисленних, котрі, хоч латинники, признають себе українцями. Вони моглиб занятися отворенням релігійного товариства латинників, котре подбало би про вибореня у римо-католицькій церкві належних українським латинникам прав, а саме українців священиків в костелі, а наразі бодай українських проповідей. Що праця над освідомлюванням латинників не є безнадійна свідчать гарні висліди тої праці там, де про неї завчасу подумано. Наведу тут відомий мені приклад зі села Скорики повіт Збараж, де завдяки освідомлюючій акції місцевого селянина — відомого народнього діяча п. Осипа Пашука і мґра Андрія Пашука, бачимо такий гарний факт, що селянин латинник жертвує значний, бо кількаморговий маєток, на будову Українського Народнього Дому.

Але будь-що-будь латинство розбиває релігійну єдність народу і тому до дальшого переходу на латинство треба рішуче не допускати. „Боротьба за душі" латинських парохів загально відома, тому наше духовенство мусить застосувати енергійну протиакцію. Патріотичність українського духовенства знана — тому поучувати їх під цим оглядом не треба. Одначе треба конче, щоби духовенство в шематизмах, у виказах душ, подавало окремо українців греко-католиків, українців-римо-католиків, поляків і жидів. Праця це трудна, одначе має значіння не тільки для національної статистики, але і ширше — загальнонародне.

Вкінці лишається ще до розгляду дуже важна справа мішаних подруж. Так водиться, що діти з мішаних подруж слідують в обряді за родичами: доньки за матерями, сини за батьками. Щоби приспішити процес латинізації прийнято закон, що позволяє батькам умовитися, що будуть виховувати всі діти в обряді одного з батьків, — очевидно в тій надії, що з того закону скористають тільки латинники. Невідомо мені, чи такий закон істнує направду, але є безперечним фактом, що його на терені збаразького, а також і інших подільських повітів застосовано в практиці, і на нього покликуються уряди. Наше свідоме селянство зуміло одначе відвернути вістря того закону зовсім в протилежний бік. А саме селяни греко-католики одружені з латинничками хрестять всі свої діти у великій більшости тільки в греко-католицькім обряді. Прикладів на те можу навести дуже багато. Подам тут один приклад зі села Медин, збаразького повіту, де селянина, котрий так зробив, закликали до староства і випитували, хто його до того намовив. Однак селянин на всі випити, погрози і обіцянки давав все однакову відповідь: „Ми так з жінкою умовилися" і на кінці поставив на своїм. Така гідна постава українських селян заслугує на найвищу похвалу і повинна служити за примір українським інтелігентам, які на жаль, під цим оглядом поводяться ганебно. Бож відома річ — мішані інтелігентські подружа українсько-польські (без огляду на те, чи українка виходить заміж за поляка, чи українець жениться з полькою) є майже в 100% для нашого народу втрачені.

Так отже треба, поки пора, занятися справою латинників. Однак до акції треба приступити негайно, бо час працює проти нас, а про величезне значіння того питання для національної справи двічі говорити не треба. Очевидно, що було би побажане, щоби в цій справі забрали голос наші компетентні чинники.

Осип Губчак.

*) Цій справі присвятимо в найближчому часі окреме місце. — **Прим. Ред.**

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 28. СЕРПНЯ 1933.

ОЛ. МАРІТЧАК. 2)

З лемківських гір.

(Докінчення).

III.

А тепер дещо про наших лемків. Серед тутешнього лемківського населення темнота ще велика і слідно недостачу національного вироблення. Стрінеш лемка і питаєш: „Хто ти?", то відповідає: „русин", „руснак". Одначе зараз додає, що правдиві руські мешкають у Росії, а ті наші „русини" занедбані, забуті. Це наслідки погубної москвофільської пропаґанди, яка живила лемків надіями на білого царя і на всемогучість Росії. Часи змінилися — наслідки цієї пропаґанди лишились. Бо всяке слово вкорінюється сильно у вразливу селянську душу. Одначе треба піднести, що трапляються між лемками свідомі одиниці, які називають себе українцями. Національна свідомість вкорінюється вже помітно в лемківський ґрунт.

Під господарським оглядом положення не краще. Не зважаючи на близкість купелевих заведень, тутешні лемки бідні, бо не вміли використати природних цінностей своїх гір. Приїхали тут пани, а лемки продають їм ягоди та всякі грибн і залежні від панів. Признати тільки треба, що лемки при продажі ягід не ломлять своєї мови, як наші гуцули, і в панами розмовляють по свому.

Не знаю інших лемківських сіл, але в селі Жеґестові, яке має гарну муровану церкву, населення численне і займає великий простір (тягнеться понад милю); одначе не має, по моїм інформаціям, ніякої кооперативи, ні взагалі ніякої господарської чи освітньої установи і ті бідні лемки, запоморочені ще москвофільською пропаґандою, не можуть найти свого ясного шляху. А це наше краще укр. населення! Трохи праці, освіти та орґанізації, а наші лемки вийдуть з темноти на певний шлях національного життя. В ґрунті річи те населення почуває спільноту з великим пнем українського народу, тільки не мало і не має відповідного проводу і своєї орґанізації.

Не зважаючи на це, лемки тримаються національно твердо. Нема в них національної девіерції, і навіть деякі поляки висказуються з признанням про лемків за їхню національну твердість і горду поставу. Тому слід нашому громадянству піддержати всіми силами акцію допомоги Лемківщині, яка знайде серед тутешнього населення напевно прихильний відгомін.

IV.

Криниця і Жеґестів живуть літом веселим, безжурним життям. У Криниці ріжнородає товариство, яке крім лікування шукає забав, у Жеґестові переважно польська еліта, яка шукає спокою і правдивого відпочинку. Українську мову чути серед літників дуже рідко. Коли на стації в Жеґестові спитав я за українськими часописами, продавчик зі здивуванням відповів: „Ви перший тут питаєте за українською пресою". По довгім шуканні видобув мені один примірник „Польсько-Українського Бюлетину". Дістати тут можна польські, німецькі, французькі часописи, тільки за українськими ніхто не питає...

Одначе є тут щось інше — є українська пісня. Коли погідним липневим вечором відійдеш від блискучого гамору розбавлених пансіонів, від прегарних строїв елеґантних дам та від вакаційного **dolce far niente** в затишше лемківських гір, почуєш пісні молодих лемків із Жеґестова чи Андріївки:.

„Там на горі крута вежа,
Там бистра тече вода,
Там дівчина чорнобрива
Хороша і молода".

Молоденькі дівочі голоси співають далі, що дівчата там хороші з довгими косами, чорними бровами, білими зубками і личком, як кров з молоком.

Мала перерва та з іншої сторони відзивається спів юнаків-лемків:

„Гей ви хлопці, ви молодці,
Діти Запорожа —"

— Де ми? — Пливе пісня із закликом до боротьби, повна сили, бадьорости і надії:

„Ще нам сонце засіяє
Без журби і горя".

Тут вдирається знову пісня дівчат:

„Ой полола горлиця лободу
Тай післала козаченька по воду.
Іди, іди, козаченьку, не барися,
На чужії горлиці не дивися."

З чехо-словацького берега знову долітає до нас чудова українська пісня.

Кругом наші пісні. Прегарний настрій перериваюь час до часу розплакані звуки танґа, що притишеними тонами пливуть від далеких пансіонів...

Під звуки українських пісень, під запах розпаленого ліса та скошеного сіна приходять ріжні думки до наших голов.

Які ті думки — писати не треба.

—o—

Чому не відбулося свято в честь Ю. Кульчицького.

З Кульчиць Шляхотських повідомляють: Як відомо, свято в честь Юрка Кульчицького, героя Відня, не відбулося. Влада заказала свято, бо, мовляв, ніхто не може його скорше обходити, як держава. Навіть Кульчиці, як своє льокальне свято, як місце уродження героя.

Комітет мусів уступити. Того дня на Преображення (19. VIII.) випадково відбувалися в Кульчицях військові маневри і церква св. Фльора й Лавра окружена була гарматами. Старшини час до часу заглядали до церкви. Щойно як останні люди відійшли з церкви по богослуженні, військо перестало робити вправи у стрілянні та уступило з села, познимавши телефони.

Не зважаючи на оголошення в часописах, що свято не відбудеться, деякі люди таки прибули до села, а саме: з далекої Ярославщини прибуло кількох молодих людей на роверах, а з Підгаєччини двох молодців прибуло пішки. Приїхав також один радник Кульчицький, подивитись на родинне місце своїх батьків. Кільканацять фір вернулося з дороги з нічим, також саме деякі бандерії на конях не дістались до села.

Коли це свято відбудеться, не можна передбачити тому, що самбірські держ. чинники ще не рішили, коли будуть це свято святкувати у себе: 8. чи 12. чи 17. вересня. Вони конечно прямують до того, щоб обходити його „под вспульним дахем" і в поході визначили вже для представників Кульчиць перше місце зараз по... „стшельцах". Одначе, як зачуваємо, кульчицька шляхта хоче собі для себе таки окремо устроїти це свято, там, де Юрко уродився.

Бажано булоб, аби у читальнях „Просвіти" в краю та в інших установах улаштувати це свято бодай у формі відчиту.

Кільчичани.

З льотерійного поля.

Дня 2. вересня минає приписаний речинець виміни льосів IV-ої кляси на льоси з тим самим числом до V-ої кляси. Хто держиться цього припису, того не стріне ніяка несподіванка. Грач запевнює собі всі свої права тільки тоді, коли перестерігає приписи. Приписи про гру на льотерії видані не проти грача, але на те, щоби запевнити всі права грачеві.

*

Тягнення V-ої кляси зачинається дня 7. вересня. На основі нового зарядження триває воно не 27 днів, а 15. Чому ця зміна? А саме лишається та сама кількість виграних, загалом 45.326 і 1200 виграних потішень на загальну суму 17.775.750 зол і та сама кількість тягнень. Попросту замість одного тягнення денно будуть відбуватися два тягнення. Живемо у віці радія і літаків, у віці нечуваного поспіху, тому і льотерія приспішує час льосування. Хто виграє, швидше дістає виграну, а щоби виграти, треба грати.

Резолюції другого інтернаціоналу.

ПАРИЖ, 26. 8. ПАТ. На нічнім пленарнім засіданні міжнародньої соціялістичної конференції принято два внесення: одно в справі загальної політики другого інтернаціоналу, друге в справі розброєння. Перша резолюція домагається, щоби в краях, де є дальше демократія, робітнича кляса боронила завзято індивідуальної та суспільної свободи, принципу загального голосування та свободи синдикалізму. Крім того резолюція домагається, щоби другий інтернаціонал влаштував на цілому світі маніфестації проти фашизму.

Резолюція в справі розброєння домагається негайного відновлення розброєвої конференції в Женеві, цілковитого знищення приватних фабрик зброї, дальше вважає проклямацію загального страйку остаточним засобом проти війни, вкінці заявляється за необхідністю арбітражу, причому відмову арбітражу вважати треба критерією для означення напасника.

—o—

Нагінка на комуністів.

БЕРЛІН, 26. 8. ПАТ. Підчас вчорашньої противкомуністичної акції арештовано на периферіях Берліна 40 осіб. З того 14 осіб відіслано до концентраційного табору. Арештовано теж у приватному мешканні б. соц.-демократичного посла Гільдебрандта, у якого найдено багатий агітаційний матеріял. В Рощтоку арештовано 15 комуністів, що пробували зорганізувати тайні комуністичні комірки в Меклембургії.

—o—

Масові процеси з Радянщині.

В надволжанській окрузі в Саратові, Самарі і Сталінграді відбуваються масові процеси проти управителів збіжевих елеваторів. Перед елеваторами накопичено величезні запаси звезеного селянами збіжа, яке гниє на дощі, оскільки його не розікрали. Так змарнувалося торік 220 міліонів пудів збіжа.

У Свердлівську судять 11 бухгальтерів уральської механічної фабрики за зловживання при виплаті робітникам.

—o—

Перед упадком Валєри.

З Дебліну повідомляють, що ірляндські опозиційні партії переговорюють між собою в справі створення одноцілого протиурядового бльоку задля повалення кабінету де Валєри при найближчих виборах. До бльоку увійдуть: партія б. премієра Косгрейва, партія центра, в якій гуртуються хлібороби, та партія національної сторожі ген. О'Дафі. Має повстати одна націоналістична партія під проводом Косгрейва, що хоче закінчити господарську війну з Англією.

—o—

Великі зміни на Кубі.

ГАВАНА, 26. 8. ПАТ. Президент Чеспедез оголосив декрет, що привертає обовязуючу силу кубанської конституції з 1901 р. Декрет розвязує конгрес, звільнює всіх губернаторів провінцій і муніципальні уряди з вибору, оголошує Мачада узурпатором і всі акти, доконані за його правління з виїмком міжнародніх зобовязань, проголошує нелегальними. Іменованих за Мачада суддів зложено з урядів. Нові вибори до парляменту визначено на 24. лютого 1934 р.

ХТО ЧИТАЄ ЧАСОПИС, А НЕ ПЛАТИТЬ ЗА НЬОГО, ТОЙ НИЩИТЬ НАРОДНЄ НАДБАННЯ

УКРАЇНЦІ!
КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

Еріо на Радянській Україні.

МОСКВА, 26. 8. ПАТ. Сьогодні вранці прибув Еріо до Одеси кораблем „Чічерін". На його привитання приїхав до Одеси французький амбасадор з Москви Альфан та французький депутований, що перебуває в Радянщині, Марґен, який буде супроводити Еріота в подорожі по Україні. Еріо звідає на Україні промислові округи, особливо харківську та наддніпрянську. До Москви приїде на 4-денний побут між 6. і 9. вересня ц. р.

В першій половині вересня прилетить до Москви французький міністр летунства Пієр Ко в супроводі трьох членів кабінету і трьох офіцирів.

Страйк на каналах кінчиться.

ПАРИЖ, 26. 8. ПАТ. Конфлікт між транспортовими робітниками на французьких каналах і працедавцями кінчиться. Вчора міністр публичних робіт приняв делєґацію страйкарів. Делєґація заявила, що готова приняти рішення, яке закінчило би страйк. Сьогодні відбулося засідання страйкового комітету, на якому западе рішення.

Китайські пірати.

ПАРИЖ, 26. 8. ПАТ. З Харбіна повідомляють, що китайські пірати вхопили богатого француза власника готелю в Харбіні. Бандити зажадали пів міліона долярів окупу за увільнення увязненого.

По широкому світі.

— Французький уряд виковів з днем 5. вересня ц. р. на основі французько-німецької торговельної умови низку признаних Німеччині митних полекш на імпорт хемічних продуктів та деяких шкіряних виробів.

— Німецький уряд заборонив носити однострої бувшої цісарської армії та фантазійні, що пригадують давні військові мундури.

— Манджурський уряд переслав ґен. більшовицькому консулеві протест проти переступлення кіннотою ГПУ більшовицько-манджурського кордону. Колиб таке повторилося протест заповідає дуже поважні наслідки.

— В Атенах арештували відомого американського фінансіста Інсуля.

— Французького летуна Кодо іменували поручником летунських військ, а його товариша у рекордовому леті Россі предложили до ордеру Почесної Леґії.

3-літня ткацька школа у Коросні.

(Під увагу батькам.)

Пишуть нам:

Між вичислюваними ріжними фаховими школами не стрічали ми в нашій пресі згадки про державну ткацьку школу в Коросні, а шкода, бо така школа дуже нам потрібна. Є це трилітня державна школа (середня), до якої формально приймають хлопців, що покінчили 7 кляс вселюдної школи, та в дійсності записуються туди на І. рік і такі учні, що мають за собою і кілька кляс ґімназії.

Наука ділиться (крім загально-освітніх предметів) на теоретичну і практичну. Теоретично подається відомості про всякі роди ткацтва і машин до його виробу. В практиці учні виробляють звичайні полотна, килими, всякі вироби з ткацтва жакардового (ручники, скатерті і т. п.), адамашки, тканини декораційні, гобеліни і ви-

роби трикотарські. В школі є варстати (коросна) ручні і механічні (заграничні) і то найновішої системи. Їх обслугують за кордоном (у Чехії) вишколені інструктори.

Абсольвенти цієї школи навіть у часі сьогочасної кризи легко знаходять працю: рухливіші закладають свої варстати праці і дають заняття новим працівникам, інші можуть бути управителями приватних або кооперативних ткалень, також рисівниками й урядовцями в більших фабричних заведеннях. Школу цю вже покінчило кількох наших хлопців. Цього року є ще кілька вільних місць на І. році. Треба би належно умотивовані зголошення негайно слати на адресу: Państwowa Szkoła Tkacka w Krośnie. Оплати за науку всього кільканадцять золотих за цілий рік. — Приміщення у власнім інтернаті 30 золотих місячно.

Вісти з Волині.

Арештування на Луччині. Над ранком 19. серпня переведено масові арештування в Луцьку і в повіті, переважно серед молоді. В Луцьку арештовано 2 молодих інтеліґентів, Бориса Бахова й Куца. Решта арештувана в таких селах: Жидичині, Піддубцях, Милушах, Боголюбах, Романові, Іваничах і Мстишині. В усіх арештованих переведено ревізію. Арештованих переведено до слідчого уряду в Луцьку й перетримано до дня 21. серпня ввечорі. На допиті поліція питалася за зброю, летючки, УОН і т. д. Деяким дали „сердечну" пораду не займатися політикою. Яка причина чи мета цих арештувань — невідомо і тим важче доміркуватися, що серед арештованих є уміяркі, радикали й люди невідомих політичних поглядів.

Доля кременецької молоді. Ще 14. місяців тому були переведені масові арештування серед кременецької шкільної молоді. Деякі сидять у місцевій вязниці вже 14 місяців і досі слідство в їхній справі ще не закінчене.

Політичний процес у Луцьку. Дня 4. вересня в луцькому окружному суді відбудеться розправа проти девятьох молодих селян із с. Лаврова, луцького повіту, яким акт обвинувачення закидає приналежність до ОУН. Оборону взяв на себе посол д-р Ст. Біляк.

—o—

Частинні успіхи.

ПЕРШІ ВИСЛІДИ ПШЕНИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В ЛЬОНДОНІ.

Преса повідомляє з Льондону, що пшенична конференція тих країв, які експортують пшеницю, дійшла по довгих нарадах до тимчасових вислідів: одначе конкретно ті висліди мабуть мало поможуть. Бо не всі краї, які брали участь у конференції, згодилися підписати умову, а деякі застереглися, що ця умова для них необовязуюча.

Експортуючі пшеницю краї погодилися, щоб устійнити міжнародню ціну пшениці, яка має бути 12 франків у золоті (коло 20 золотих). Рівночасно устійнили, що в році 1933-34 експорт пшениці буде коло 560 міліонів кірців і не переступить цієї квоти. Рівночасно експортуючі краї зобовязалися обмежити продукцію пшениці на 15 прц. Одначе ці загальні постанови, які може й дали деяку розвязку теперішнього хаосу на пшеничних ринках, ослаблено відразу тим, що делегат СРСР заявив, що хоч підпише цю умову, то його уряд не зобовязується зовсім ні до обмеження експорту, ні до обмеження продукції пшениці. В цій умові зроблено теж виняток для надунайських країв (Мадярщина, Югославія, Румунія і Болгарія), яких експорт пшениці може бути довільний.

Вже по устійненні точок умови рішили представники Італії, Туреччини та Портуґалії, що вони мусять ще засягнути поради своїх урядів і щойно тоді підпишуть або не підпишуть цю умову. Представники тих держав, які пшеницю імпортують, себто Франції, Німеччини і Швайцарії, заявили, що годяться на міжнародню ціну 12 франків у золоті за сотнар пшениці.

Отсе перші висліди конференції, яка реально взяла на себе завдання унормувати пшеничний ринок. Вона напевно не доведе до того, щоби справу світового ринку пшениці наладнати як слід. Одначе значіння конференції в тому, що вона може довести до частинних умов між імпортерами й експортерами пшениці, як це вже видно з того, що заморські краї та імпортуючі европейські краї дійшли до остаточної згоди в справі ціни та обмеження площі пшениці.

Одначе, коли брати на увагу всіх, які заінтересовані в експорті та імпорті пшениці, то видно вагання в тому, щоби прийняти на себе якінебудь зобовязання перед тим, заки це зробили інші.

Дальші висліди цієї пшеничної конференції повинні мати принайменше частинні успіхи.

—o—

На протестаційному фронті.

ПРОТЕСТАЦІЙНІ ЗБОРИ У КРИВОТУЛАХ СТАРИХ.

Довірочна нарада УНДО відбулася в Кривотулах Старих (Товмаччина) дня 19. серпня ц. р. На ній **пос. Чукур** зложив звіт з діяльности УПР. та зясував важке положення нашого народу на Великій Україні під окупацією червоної Москви. Ухвалено довіря УПР, як також протестаційні резолюції проти планового винищування українського народу червоними окупантами. Своїм братам і сестрам на Великій Україні висказали зібрані співчуття.

ВЕЛИКІ ПРОТЕСТАЦІЙНІ ЗБОРИ У БРАТКІВЦЯХ.

Дня 20. серпня ц. р. відбулася велика нарада УНДО у Братківцях (Станиславівщина), на якій **пос. Чукур** обговорив політичне й господарське положення нашого народу в Польщі, а зокрема на Великій Україні, та зложив звіт з діяльности УПР. По переведеній дискусії над рефератом та по виясненні всіх поставлених запитів ухвалено резолюції:

1) Зібрані на нараді дня 20. серпня ц. р. громадяни села Братковець висказують довіря Українській Парл. Репрезентації, як також проводові УНДО за працю в обороні прав українського народу.

2) Вислухавши реферату про тяжке положення українського народу під владою червоної Москви, зібрані протестують перед цілим культурним світом проти тих звірських знущань, яких допускаються над нашим народом червоні окупанти.

3) Висказуючи своїм Братам і Сестрам знад Дніпра щире співчуття, зібрані взивають усіх українців, де вони не перебували б, обєднатися в сильну національну організацію та гідно протиставитись усякій комуністичній агітаційній роботі.

По відспіванні національного гимну присутні ще не розходились довго, ведучи з пос. Чукуром розмови. Аж перешкодила тому поліція, бо, мовляв, коли нарада скінчилася, то треба обовязково розійтись.

ПРОТЕСТАЦІЙНІ ЗБОРИ В РІВНОМУ.

В неділю 20. серпня ц. р. відбулася в Рівному довірочна повітова нарада, яку відкрив голова П. Н. К. п. Ярмолюк. Секретар Народнього Комітету М. **Негребецький** відчитав реферат про українське шкільництво під Польщею, а прибувший зі Львова **посол З. Пеленський** реферував про насильства москалів над українським народом з часів козаччини до сьогодні, висвітлював теперішнє жахливе положення на окупованій червоними москалями Україні і закликав усіх до праці, до творення ліпшого майбутнього, засновання комітету рятунку України та ухвалення протесту проти московського насильства.

У дискусії промовляли: В. Ярмолюк та А. Остапчук. По дискусії ухвалено протест проти закону про викладову мову в державних школах з липня 1924 р., з домаганням негайного видання нового закону, який вводив би український виклад у всіх державних школах всіх типів. Дальше ухвалено протест перед цілим світом проти московського гнету на Україні та насильства московських окупантів над українським народом, якого ще не памятає історія людскости.

Обрано до Повітового Комітету Рятунку України: головою В. Ярмолюка, його заступниками А. Остапчука і Н. Кузьминця, скарбником М. Негребецького, секретарем П. Ковальчука, його заступником Д. Мучинського і членами комітету Н. Миськова, П. Либака та М. Семенюка. Президію обрано з правом кооптації до Комітету необмеженої кількости членів із повіту.

Присутні зложили на ціли рятунку голодних України 26 золотих.

Нараду закінчено відспіванням національного гимну.

—o—

ҐІТЛЄРІВЦІ ТА СІОНІСТИЧНИЙ КОНҐРЕС.

БЕРЛІН, 26. 8. ПАТ. Обговорюючи резолюцію сіоністичного конґресу в Празі, звернену проти трактування жидів у Німеччині, „Фелькішер Беобахтер“ застерігається проти встрявання інших держав до чисто внутрішніх справ Німеччини, якими є події, звязані з німецькою революцією. Часопис зазначає, що помилковою є думка, начеб така резолюція помогла положенню жидів у Німеччині та заповідає пороблення відповідних висновків із тієї резолюції.

—o—

ЛІТАК ЗАЧЕПИВ ЗА ЦЕРКОВНУ ВЕЖУ.

Смерть двох німецьких летунів.

БЕРЛІН, 26. 8. ПАТ. Із Дісельдорфу повідомляють, що сьогодні в год. 7.30 рано приключилася катастрофа відомому німецькому спортовому летунові Райнольдові Посові, що летів із Павлом Вайнрішом. Оба летуни згинули на місці. Катастрофа сколілась над місцевістю Відберґ біля Найштаду над Досою. Причиною катастрофи було, що крило літака зачепило за вежу церкви. Здогадуються, що Пос летів так невисоко, щоби вихіснувати корисний вітер. Райнольд Пос був одним із найкращих німецьких летунів перед і після війни. Брав участь у багато рейдах і міжнародніх летунських змаганнях. Двічі, в 1930 і 1932 р. здобув друге місце у міжнародніх змаганнях. Тепер Пос брав участь у німецькому рейді авіонеток.

НОВИНКИ

— **З причини свята**, яке припадає в понеділок, чергове число „Діла“ вийде у вівторок рано.

— **Гостина Театру Тобілевича у Львові.** Кооператива „Український Театр у Львові“ (Театр ім. Я. Тобілевича у Станиславові) виставить у Львові в салі Театру Ріжнородностей дня 1. вересня ц. р. в год. 3.30 попол. „Мотрю“, в год. 7.30 вечором „Батурин“, істор. картини у 5 відслонах по повісти Богдана Лепкого в сценічній переробці д-ра Лужницького і Л. Лісевича. Білети скорше набувати при касі Великого Театру. Сподіємося, що українське громадянство Львова явиться на цих виставах якнайчисленніше.

— **Праця про Українську Республиканську Капелю.** Довідуємося, що небавком має вийти з друку багато ілюстрована книжка про Українську Республиканську Капелю, її концертову подорож по світі, нечувані тріюмфи української пісні за кордоном і про величезне значіння цієї подорожі для українського народу. Книжка ця, написана учасником подорожі д-ром Ол. Пеленським, виповнює прогалину в нашій музичній культурі і наше громадянство певно радо повитає цю цінну працю.

— **Нова стійка українського промислу.** Звертаємо увагу на оголошення одинокої української фабрики кафель та кереміки **Льва Іванкевича** в Потиличі, яка отворила оце свою крамницю у Львові при Городецькій вулиці під 33. числом. (Тел. 12-56). Є це перше в нас і одиноке підприємство того роду і тому українське громадянство повинно підтримати його своїми закупнами та замовленнями.

— **З львівського радія.** Львівська радіостація передаватиме в понеділок 28. серпня від год. 9.40 до 11.57 богослуження з Волоської церкви у Львові.

— **Арештування коло Надвірної.** Як повідомляє агенція Всхуд між арештованими коло Надвірної 11 українцями находяться крім діетаря „Дністра“: Володимир Явнич зі Львова, Волод. Найдяк і Кость Петращук оба з Луцька, [illegible] Вінтоняк зі Станиславова, Петро Гогодь, [illegible] Мороз, Василь Заставецький, Волод. [illegible] Гриць Барабаш і Дмитро Корінець — [illegible] ріжних місцевостей Сх. Галичини. Справою [illegible]нялася прокуратура.

— **Знижені пашпорти до Відня.** Міністерство внутрішніх справ визначило для [illegible] львівського воєвідства 700 знижених пашпортів по 80 зол., які уповажнюють до виїзду до Відня у звязку з маніфестаціями з приводу [illegible] турецької облоги Відня. Пашпорти видає [illegible]родське староство у Львові.

— **Поширення влади шкільних інспекторів.** У звязку з новим поділом дотеперішніх шкільних округ на обводи, що обіймають по кілька [illegible]тів, поширено значно компетенції шкільного інспектора. Він має право іменувати учителів підчинених йому шкіл зміж кандидатів, кваліфікованих кураторією, переносити на власне прохання учителів підчинених йому шкіл у [illegible] їм обводі та приділювати до інших шкіл. Нові шкільні інспекторати крім дотеперішніх адміністраційних функцій будуть виконувати педагогічний нагляд при допомозі відповідно добраного персоналу. Буде це якби мала кураторія [illegible] обсязі народнього шкільництва.

— **Не буде знижки на залізницях**, як [illegible] домляють з Варшави. Побоюються, що [illegible] на обнижка особових тариф не причиниться [illegible] так значного зросту пасажирського руху, [illegible] вирівнав би втрати наслідком знижки [illegible] летів.

— **Сніги на Чорногорі.** З Косівщини повідомляють, що минулої пятниці на Говерлі та [illegible] верхах Чорногори була велика сніговія, наслідком чого сильно похолодніло. Наслідком [illegible] обнизилася значно температура в ціліх долинах Прута і Черемошу.

— **Львівська хроніка.** До поліційного арешту запроторено Марка Ерльбавма, шофера, [illegible] представляючись тайним агентом поліції, [illegible]нював від купців хабарі. — 28-літня телефоністка львівської централі Каміля Ярош застрілилася у своєму мешканні в Зимній Воді коло Сихова. — Львівський магістрат відмовив комітетові б. вязнів у Талергофі змінити місце під памятник на личаківському цвинтарі. — Зі Львова втік Абрагам Галем, спроневіривши 3.893 [illegible] на шкоду данціґської фірми „Дендрон“.

— **Жидівка з Холму у львівському монастирі.** Львівську поліцію повідомлено з Холму, [illegible] там пропала 18-літня Сара Роттольц, яка [illegible]ла мабуть до Львова і тут укривається в [illegible]мусь монастирі. Шукаючи за нею, львівська поліція звернулася до церковної влади з запитом, чи і в якому монастирі перебуває холмська дівочка.

— **Ученик-злодій.** 17-літній Збігнев Г., син емеритованого судді зі Львова, ученик 6. [illegible] гімназійної в Товмачі при кінці минулого [illegible] року з гімназійної канцелярії вкрав бланки шк. свідоцтва, щоби підробити собі свідоцтво з доброю нотою. При тій нагоді вкрав із природничого кабінету ще й мікроскоп. Поліція придержала ученика у Львові, як хотів продати мікроскоп. Товмацький суд засудив ученика за цю крадіж на місяць арешту. Суд у Станиславові затвердив цю кару, припинивши її виконання на 3 роки. Обвинуваченого у станиславівському суді боронив рідний батько емеритований суддя.

— **Брутальне атлетичне дужання.** Підчас атлетичних дужань у спортовому цирку в Перемишлі кинув один атлет недозволеним хватом відомого атлета Білевича так нещасливо, що той дістав потрясення мізку. За порадою лікаря його відставили до шпиталю. Після тієї події вибіг на арену відомий атлет Гаркавенко і [illegible]рив брутального Білевичового противника [illegible] лице.

— **Тайну горільню** викрили органи скарбової контролі в хаті Маркіяна й Олени Чорніїв і [illegible] Коссові пов. Чортків. Підчас ревізії найдено прилади до фабрикації самогонки. Чорніїв [illegible]рештовано, а прилади сконфісковано.

— **Небезпека на залізницях.** На залізничному шляху коло Хоросткова на лінії Чортків-Тернопіль хтось положив сім снігових плотів. На [illegible]стя перешкоду побачив будник і усунув [illegible]су, так що обійшлося без випадку. — На повну катастрофу заносилося на шляху між Дрогобичем і Бориславом, де машиніст особового [illegible]

ХОЧЕ ДО ВІЦЕКОРОЛЯ АБО ДО ТЮРМИ.

З Бомбаю повідомляють, що Ганді, якого вже випустили на волю, старається дістати авдієнцію в віцекороля льорда Вілінґтона. Коли не дістане авдієнції, хоче вернутися до тюрми. Не тратить надії, що навяже переговори з індійським урядом та що спокій в Індії привернеться.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Після відпустки.

Минулося, пройшло, мов димок здиміло. Оті чудові дні соняшного дозвілля серед знайомих людей і незнаних гір, над горішним Стрием, Дністром та їх доплнвами. Цілих три тижні не чув я шуму міста, не бачив погоні за грошем, а зате чув шум старезного ліса і бачив погоню мисливських собак за диком.

Ліс і собаки... Ці дві приємности завдячую не тільки моїм господарям, але й обставині, що тепер ціни на дерево дуже впали, а про собачу оплату в таких далеких сторонах ще досі не чувати.

Колиб не те, то хто зна, чи не блукав би по гористих степах, а маленький цуцик у намордники імітував би вграю прекрасних ердальтерієрів з незабутнім Аяксом на чолі.

А так — старий ліс, можна сміло сказати: праліс, манив мене до себе, розкриваючи передімною свої тайни, показуючи свої чуда і намовляючи лишитися в ньому назавсіди. Мисливські собаки нуркували в зеленім морю папороті та лопухів, а дірвавшись до теплої тропи грали як найкращі орґани.

Вечором, після повороту з далеких виправ, заставав я в хаті три нефальшовані речі: настрій, молоко та мід і солідно користав з усіх тих трьох добродійств села.

А коли йшов на спочинок, то довго не міг заснути. Зі стін кімнати схилялисяналімою росохаті роги карпатських оленів, їжились до мене гострі як кинджали клеваки карпатських диків, накивував крилами величавий карпатський беркут. До пізної ночі розказували мені про чар далеких зворів, про красу темних чагарників, про вільне, веселе життя у глибоких горах.

Погода,назагал, дописувала весь час. Часом було хмарно, часом падав дощ, а як не було ні хмар ні дощу, то часом віяв вітер. Всеж таки було досить нагоди викупатися в холодних хвилях гірських рік та скріпити тим способом тіло, духа і ревматизм.

Не знаю, як господарям зі мною, але мені з господарями було добре і гарно. Всі відносилися до мене прихильно, включно до радія, яке точно перед моїм приїздом — попсувалося. Богу дякувати, а то був би навіть серед далеких гір мав вічну пригадку зненавидженого міста.

Галактіон Чіпка.

потягу побачив на шинах купу каміння і заздалегідь здержав потяг. Поліція викрила, що каміння уложив на шинах 9-літний Олекса Біщо з Губич, й потягнула його родичів до відповідальности.

— **Краєва хроніка.** В Загірю пов. Зборів утопився в часі купелі 19-літний Антін Деркач. — В Дрищові пов. Бережани згоріла наслідком необережности з вогнем загорода Доньки Вдовиш. — В Турці пов. Коломия згорів дім Дмитра Лукинчука вартости 5.000 зол. — В Стрию арештовано залізничого відливача Вінц. Зазду за отроєння своєї жінки. — Суд у Сандомирі засудив купця Шмуля Унґера на 8 літ вязниці за це, що вдушив сина.

— **Вбивство з пімсти.** В Острові пов. Бібрка найшли серед бульби в полі трупа 21-літного парібка Василя Коника. Доходження виказали, що Коника вбив мотикою 26-літний Грицько Медвецький з особистої пімсти.

— **Поголоски про редукції.** Варшавський щоденник „АБЦ" приніс вістку, що 10% редукції будуть торкатися службовців не лише шлеського воєвідства, як спочатку думали, а державних службовців усієї Польщі. Поодинокі влади мають до 1. вересня предложити списи тих службовців, яких можна би зредукувати в межах 10%. Звільнять службовців найправдоподібніше 1. січня або 1. квітня 1934.

— **Вістки з Буковини.** В Сучаві арештовано кількох комуністів. Показалося, що з комуністами був у змові теж жандарм Абрагам Мельцер, який діставав від комуністів гроші. Його теж арештовано й відставлено до поліційного інспекторату в Чернівцях. — В селі Нападенах тріснув паровий котел від льокомобільної молотільні з такою силою, що вісім селян згинуло на місці, а 8 тяжко ранені. — Черновецький пенсіоніст Віннінґер і товариші заскаржили державний скарб до суду, щоби виплатив їм залеглі пенсії. Процес виграли, але пенсії виплатять їм аж на другий рік, бо в сьогорічному буджеті такий випадок не передбачений.

— **В більшовицьких кігтях.** В редакції черновецького „Часу" явився селянин з Бесарабії, що служив вояком в армії УНР і потім вернувся у своє село. Кілька років потім явилися в нього в хаті два радянські тайні аґенти в одягах румунських жандармів, забрали його й відвезли до Москви. Там засудили його на вісім літ примусової роботи на Соловках. Він перебув кару й його випустили. З України втік він потайки назад до Бесарабії. В Чернівцях шукав він роботи. Не найшов і вернув додому. Про Соловки оповідав він страшні річі. Лише дуже здорові витримують.

— **З мерців на живих.** Радянські часописи повідомляють, нібито хірурґові проф. Вороному з інституту трансфузії крови в Харкові після 3-літніх проб і досвідів вдалося перещепити здорові органи померших до орґанізму живих людей. Так нпр. проф. Вороний перещепив здорову нирку помершого чоловіка до орґанізму жінки, яка випила багато отруї і цим знищила собі нирки. Перещеплена нирка, мовляв, стала правильно функціонувати й жінка врятувалася.

— **Більшовицька тайна поліція мордує.** В Кишиневі жив собі комуніст Броністер. Він перейшов з більшовицької служби на шпигунську службу румунської поліції. За те засуджено його в Росії на смерть. Для виконання вироку вислано з Москви окремого курера ДПУ до Кишинева. В домі, де жив Броністер, мешкав Фіїка Яніцький. Тайні агенти московської поліції присилували Яніцького, аби він заманив Броністера до пивниці. Там і вбили Броністера. Цими днями пропав безслідно Яніцький. Румунська поліція догадується, що Яніцького згладили агенти радянської тайної поліції.

— **Ріжні вістки.** Італійське міністерство освіти рішило, щоби для всіх молодих пар, свіжо звінчаних, італійських і заграничних, вступ до музеїв і всяких прилюдних зборів (бібліотек, тощо) в Римі був безплатний. — До пропаґандової їзди з Німеччини крізь поморський коридор до Сх. Прусії стануло 1.045 самоходів і 483 мотоциклів, з залогою 5.000 осіб.

— **Вечір громадського співу.** У Вінніпезі в парку Асінібойн відбувся 27. липня ц. р. вечір громадського співу, в якім узяло участь поверх 7.000 людей. Погода була прекрасна. Орхестра Армії Спасення супроводила гарною музикою співові тисячної публики, яка зібралася зі всіх частей міста. Диригував Стенлей Осборн. Трав-ник між рікою і павільйоном був залитий людьми, мужчинами, жінками й дітьми, які сиділи гуртками й тішилися, забуваючи хвилево про щоденні турботи. Могучий спів лунав широко й далеко.

— **Канадійська пшениця** є незрівнана в світі і світова збіжева вистава та конференція, що скінчилася 4. серпня в Ріджайні, послужили на це доказом. Із 100 тисяч долярів нагород за найкращі окази збіжа фармері Канади взяли 64.873 дол. Експерти, що були на конференції, дали фармерам надію, що велика надвишка непроданої пшениці найде собі місце, бо країни Европи хочуть канадійського збіжа. Фармери Канади дістали більшість нагород за свої окази збіжа, Злучені Держави 25.526 дол., а 8.221 дол. пішло для інших країв. Приблизно 2.000 дол. остало не розділених, бо судді вважали, що окази не були гідні нагород. З кінцем липня остає в Канаді приблизно 200 міліонів бушлів непроданої пшениці з минулого року, однак експерти впевняють, що не якість пшениці стоїть на перешкоді до її продання, а ріжні засоби, якими европейські держави недопускають її на свій ринок. Млини, мовляв, хочуть канадійської пшениці і заплатилиб за неї дорожче, ніж за яку іншу.

— **Циганський конгрес.** Довкруги громади Санмаржін у Семигороді зібралися великі маси циган і розложили свої шатра. Їхні ватажки кажуть жандармерії, що румунський уряд позволив їм зійтися на конґрес, але програми конґресу не хочуть виявити. Зійшлося до 5.000 циганів. Місцева влада звернулася за вказівками до міністерства.

— **Справлення помилки.** У фейлет. п. н. **Українці і відсіч Відня 1683 р.** („Діло" ч. 224) напис під портретами Собеського у Відні в другій шпальті вийшов зовсім здеформований. Той напис має виглядати так: **Joannes III. D. G. rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Ukrainae etc.**

Із судової салі.

ВІДГОМІН СТРАЧЕННЯ БІЛАСА Й ДАНИЛИШИНА.

Дня 23. серпня ц. р. відбулася в окружнім суді у Тернополі карна розправа проти 22-літньої *Анни Сироти*, селянки з Гущанок, пов. Збараж, обвинуваченої за зневагу президента Польщі зі статті 125 § 2 карного кодексу, загроженої карою вязниці до пяти літ. На основі акту обвинувачення повищої зневаги мала допуститися обвинувачена у своїй хаті в Гущанках з кінцем грудня м. р. при нагоді відчитування статті про засуд і страчення Біласа й Данилишина за збройний напад на почту в Городку, коли обвинувачена мала сказати образливі слова під адресою президента Польщі за те, що не помилував засуджених.

Обвинувачена і в поліційних доходженнях, і опісля в судовому слідстві та на головній розправі заперечила, нібито колинебудь, а зокрема тоді, як різали у неї веприка, сказала інкриміновані слова. Тільки раз вечором, як її чоловік Андрій Сирота читав сусідам у своїй хаті газету про засуд і страчення Біласа й Данилишина, вона сказала кілька слів жалю, що з причини нападу потерпіли на почті невинні люди, між ними якийсь бідний листоноша. Сама карна справа проти неї є тільки пімстою її бувшого наймита Петра Грома, котрого коло півтора місяця пізніше виділено зі служби за недбальство; щойно тоді зробив він на неї безпідставне донесення.

Переслуханий як свідок (всі свідки були слухані під присягою) 20-літній парубок анальфабет Петро Грім, що побував уже і в більшовиків, захвалював більшовицькі порядки, не ходив до церкви і є типом босяка-бродяги, зізнав, що тільки з пімсти супроти свого колишнього господаря і його жінки сказав про все вже пізніше, як покинув службу, командантові „Стшельца" в Медині, а цей доніс на постерунок. Образливі слова мала сказати обвинувачена в полудне при обіді, коли різали вепра в присутности домашніх та Івана Каторожа, того, що різав вепра. Свідок Іван Каторож (зовсім чужий), заперечив у цілости все те, що зізнав Грім, а таксамо і дальші свідки Андрій Сирота, Франко і Марія Якубовські (родичі обвинуваченої), що потвердили вповні оборону обвинуваченої. Таксамо не потвердили обвинувачення Грома й інші свідки, присутні при читанні газети, слухані у слідстві під присягою: Гриць Гевусь і Василь Пилипчук, котрих зізнання відчитано. Оборонець обвинуваченої пос. д-р Степан Баран поставив внесок на переслухання свідків Франка і Марії Якубовських на правдивість оборони обвинуваченої (цей доказ допущено і тих свідків під присягою переслухано) та війта в Гущанках Івана Чернявського й о. Льва Юрчинського в Доброміріці на обставину, що свідок Петро Грім має в селі репутацію більшовика-бродяги, невіродостойного, що не ходить до церкви і т. д. Цього внеску оборонця д-ра Барана кермуючий розправою окр. суддя д-р Кобенський не допустив, натомість допустив внесок підпрокуратора Воленського на переслухання свідка Н. Булик, 14-літньої дівчини на обставину, що Андрій Сирота мав сказати, що свідків у справі своєї жінки не боїться. Для переслухання цього свідка розправу відложили. В часі переслухання Грома з приводу його зізнань приходило кілька разів до гострої перепалки між оборонцем д-ром Бараном і підпрокуратором Воленським, що сильно обстоював правдивість зізнань свідка Грома, які квестіонував обор. д-р Баран.

—o—

З кіна.

КОЛІСЕЙ — РЕВІЯ І „ПРОБА ЛЮБОВИ".

Новий ревієвий сезон розпочався продукціями артистичної дружини „Перське Око". На богату програму складаються сміхотворні скечі, монольоґи, співацька і музична гумористика та мистецькі танці. Другу частину спектаклю виповнює легка американська фільма „Проба любови", з еротично-криміналістичною закраскою.

—o—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Станислава Топольницька, вдова по священнику, померла в 77. році життя дня 21. серпня ц. р. в с. Махнівцях к. Золочева. Похорони відбулися 23. серпня ц. р. на місцевий цвинтар. В. Їй П.!

Дописи.

ЗБОРІВ.

Нова заборона староства на виставу в Зборові. Подаємо найновіший факт з діяльности нашого старости: Цим разом заборонило староство на вистави не в якомусь глухому селі, що не має відповідного льокалю, але українському театрові „Промінь" під проводом Ко[illegible]ського дати кілька вистав у Зборові!

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Театр нечинний з причини ферій.

Театр Ріжнородностей.

Неділя, дня 27. серпня, год. 7.30 веч. „Моя панна мама", комедія в 3 діях Вернея.

Неділя, дня 27. серпня, год. 7.30 веч. „Моя панна мама", комедія в 3 діях Вернея.

Понеділок, дня 28. серпня, год. 7.30 веч. „Моя панна мама", комедія в 3 діях Вернея.

ЦИРК СТАНЄВСЬКИХ: (площа Бема) щодня вистава в год. 8.30, в суботу та в неділю дві вистави: в 4 год. пополудні та в 8.30 веч.

Кіна.

АДРІЯ: „Король пястука" (Гарі Піль).
АПОЛЬО: „Морфій" („Затроєні душі").
АТЛЯНТИК: „Позвольте нам жити!".
КАСІНО: „Злочинець".
КОПЕРНИК: „Генерал Чень" і „Слім у тарапатах".
КОЛІСЕЙ: Фільма „Проба кохання", ревія „Сьогодні в пані Мелі".
МАРУСЕНЬКА: „Генерал Чень" і „Слім у тарапатах".
МІРАЖ: „Капітан маринарки" (Гарі Лідтке).
МУЗА: „Люди за кратами".
ПАЛЯС: „Міліонери бавляться".
ПАН: „Той, що вернувся".
ПАСАЖ: „Фальшивий стріл" (Кен Мейнард).
СТИЛЕВЕ **нечинне з приводу реконструкції.**
ХИМЕРА: „Дівча гір".
УТІХА: „Серце на роздуттї" та ревія.

Закордонне радіо.

Неділя, 27. серпня 1933.

Кенігсберг (217,1) 15.10 Скрипка та фортепян, **Мор. Острава** (263,8) 19.05 Давні мор. танці, **Барі** (269,4) 20.30 Пісні й оп. музика, **Бресляв** (325) 10.10 Солісти, **Міляно** (331,4) 20.30 Іт. опера, **Брно** (341,7) 17.30 Російські пісні, **Штутгарт** (360,6) 18.00 Симф. концерт, **Гельсінґфорс** (368,1) 18.35 Спів, **Ляйпціґ** (389,6) 11.30 Бахова кантата, 19.00 Пісні, 21. Хор, **Рим** (441,2) 17.15 Концерт, **Прага** (488,6) 7.00 Концерт, 18.00 „Ді Абрайзе" оп. Д'Альбера, **Відень** (518,1) 11.30, 15.00 Концерт, **Будапешт** (550,5) 12.15 Циг. музика, **Харків** (937,5) 9.00 Трубна орхестра, солісти, 10.00 Концерт для дітей, 13.50 Спів, 15.00 Радіоцирк, 17.40 Мист. трансмісія, 18.00 Літер. авдиція, 19.00 Симф. концерт.

Понеділок, 28. серпня 1933.

Кенігсберг (217,1) 20.05 „Фореленквінтет" Шуберта, **Барі** (269,4) 20.45 „Дон Паскале" оп. Доніцетія, **Бресляв** (325) 20.00 „Дон Цезар" ком. опера Делінгера, **Міляно** (331,4) 22.00 Кам. музика, **Штутгарт** (360,6) 12.00 Військ. орхестра, **Ляйпціґ** (389,6) 13.50 Солісти, **Білгород** (429,7) 11.20, 18.00, 20.15 Пісні, **Рим** (441,2) 17.15 Концерт, **Відень** (518,1) 12.00, 13.10, 18.55 Концерт, 20.00 Віденські мельодії, **Мінхен** (532,9) 20.10 „Дер Вільдшіц" оп. Льорцінґа, **Будапешт** (550,5) 21.50 Циг. музика, **Харків** (937,5) 8.00, 17.00 Трубна орхестра, 8.30, 15.00, 16.00 Концерт, 13.50 Радіокомпозиція, 17.30 Трансм. з театру, 21.30 Робітничі пісні, **Гільверзум** (1875) 19.55 Оп. музика.

Вівторок, 29. серпня 1933.

Мор. Острава (263,8) 20.35 Нар. музика, **Братислава** (279,3) 18.25 Словацькі пісні, **Бресляв** (325) 17.00 Спів, **Міляно** (331,4) 20.35 „Чорний Перо" оп. Гайоса, **Ляйпціґ** (389,6) 19.00 Держ. авдиція, квартет, **Білгород** (429,7) 18.00, 21.00, 22.00 Пісні, 20.30 Грецька музика, **Беромінстер** (459,4) 21.10 „Травмлібе" муз. драма Патакі, **Відень** (518,1) 17.20 Солісти, 19.00 Віольончеля, 19.45 Концерт, **Мінхен** (532,9) 14.20 Літо в звуках, фортепян, пісні, 21.20 „Людвіґ дер Шпрінґер" оп. Зандберґа, **Будапешт** (550,5) 13.03 Циг. орхестра, **Харків** (937,5) 9.00 Нар. пісні в музиці, 10.00 Орхестра, 13.50 Літ. муз. авдиція, 15.00 Український квартет, 18.00, 19.00 Концерт.

Львівське радіо.

Неділя, 27. серпня 1933.

12.15 Симфонічний поранок, 14.00 Зривання, пакування та переховування овочів, 14.15 Рільн.-метеорольоґ. комунікат, 14.20, 15.05, 22.45 Грамофон, 14.45 Лісова скринька, 15.30 Музика народів, 16.00 Для дітей: „Що чувати в світі", 16.15 „Море погодилось", 16.30 Спів (Гебль-Тарнава, бас), 17.00 Робітник і книжка, 17.15 Польська нар. музика, 18.00 Трансм. з Будапешту: „Закінчення веспрімських мистецтв", 19.00 Авд.: Відки беруться зірки в швайцарськім сирі, 19.40 Почт.-техн. скринька, 20.00 Музика, спів (Міхаловський, бас), 21.00 На веселій львівській хвилі, 22.00 Діти на вакаціях, 22.10 Танкова музика, 22.25, 22.26 Спортові вістки.

Понеділок, 28. серпня 1933.

7.00—7.15 Ранішня авдиція, **9.40—11.57 БОГОЛУЖЕННЯ З ВОЛОСЬКОЇ ЦЕРКВИ У ЛЬВОВІ,** 12.05, 12.35, 14.55, 15.15, 15.50, 22.40 Грамофон, 15.25 Господарський комунікат, 15.35 Збіжева біржа, 16.00 Музика, спів (Мавр. Яновський, тенор), 17.00 Балачка у фр. мові, 17.15, Легка музика, 18.15 Пенан, найгарніша закутина світа, 18.35 Фортепян, 19.40 Фейл. „Здефутуризовані поети", 20.00 Трансм. з Варшави: „Довкола кохання" оп. О. Штравса, 22.00 Танкова музика, 22.25 Спортові вістки.

Вівторок, 29. серпня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція, 12.05, 12.35 Концерт, 14.55, 15.15, 15.50, 16.10, 19.05, 22.40 Грамофон, 15.25 Господарський комунікат, 15.35 Збіжева біржа, 16.00 Лікування в Трускавці, 17.00 Листи та програми, 17.15 Танкова музика, 18.15 Відч. „У варстатах Гдині", 18.35 Спів (Галя Леська, мецосопран), 20.00 Орхестра, спів (Довнар-Запольська, сопран), 22.00 Танкова музика, 22.25 Спортові вістки.

—o—

БІРЖА.

ВЕЛИКА ЗНИЖКА ДОЛЯРА.

Долярь, якого курс іще в середу на міжнародніх біржах виносив 6.50 зол., впав у четвер до 6.42, в пятницю до 6.41 а в суботу курс його виносив 6.15. **Банк Польський платив у суботу за долярові банкноти по 6.10 зол. У приватних оборотах оферували доляри по 6.17 зол. при недостачі відборців.**

Золотий рубель нотували 4.70 зол., золотий долярь 9.10 зол.

Останню знижку доляра пояснюють невдачею през. Рузвельта в ділянці великого американського промислу та чутками (вже офіціяльно заперечеными) мовби то Рузвельт у найближчому часі має перейти до інфляційної політики.

ЗБІЖЕ.

На біржі трансакції в пшениці нового збору по досі нотованих цінах. Жито по 15.00—15.50 зол. За новий кмін льоко Чортків платили 105 зол. за квінтал. Найближчі нотування збіжевої біржі в понеділок 28 серпня.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам для 26. серпня ц. р.: з приводу знижкової тенденції за масло —.—, молоко 17, сметана 70, яйця 3.80—4.—. Тенденція на масло знижкова, на молоко слаба, на сметану удержана, на яйця знижкова.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

УМЕБЛЬОВАНА соняшна кімната (евентуально дві, для подружа з уживанням кухні) з удержанням або без, до винайму. Пелчинська 2, II. пов., дв. 6. 250 2-3

ВПИСИ на курса у Вищій школі жіночого кравецтва вже розпочалися. Академічна 22. М. Козловська. 266 2—5

ВУГОЛЬ: Калитяк, Байки 14. Тел. 38 24. 203 0-30

ПАННУ добре вправлену в писанні на машині по українськи і польськи прийму зараз. Зголошення до Редакції під „Машиністка". 270 2-2

ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ Й. ГІРШШПРУНГА Личаківська 34. Вписи на 1-річні і 5-місячні торговельні курси, стенографію і писання на машинах відбуваються щодня від год. 11—1 і 4—6 попол. 6/22 2—3

НОВА камениця при трамваю, комфорт, 6 мешкань, комірне 5.000, позичка банкова 20 літ 30.000, готівка 20.000 золотих. Ігнат, Куркова 24. 268 1—1

ВПРАВНИЙ ІНСТРУКТОР — інжинір хемії (спеціяльність математика) шукає лекції з обсягу гімназії. Знає мови англійську, французьку та стенографію. На бажання вестиме хор. Зголошення: Парохіяльний Уряд — **Nowosielce — Gniewosz, kolo Sanoka.** 279 1—1

РУХАНКОВІ КОМПЛЄТИ для шкільної молоді (сорочинки, штанцята й мешти) поручає найдешевше Кооп. „ПЛАСТ", Львів, Городецька 95. Домагайтесь цінників на зимовий сезон! 278 1—4

БОЧКИ порожні дубові з вина поемности від 150 літрів в гору на квашення огірків і капусти висилає за посліплатою Народня Торговля, Львів, Ринок 36. Ціна за 1 літр поемности в 7 до 10 гр. 276 1—2

Українські шкільні книжки:

БУКВАР, Перша читанка для вселюд. шкіл 2.60
РУЧНА ДІТОЧА АЗБУКА . . 0.45
ЧИТАНКА для II. кл. вселюд. шкіл . 2.60
ЧИТАНКА для III. кл. вселюд. шкіл . 3.10
ЧИТАНКА для IV. кл. вселюд. шкіл . 3.90
ЧИТАНКА для вищих кляс вселюдних шкіл 6.10

—o—

Матвійчук: ПЕРША КНИЖОЧКА ДО ЧИТАННЯ 2.10
Степан Смаль-Стоцький і Федір Ґартнер: ГРАМАТИКА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ 4.50
Коцовський В. і Огоновський І.: МЕТОДИЧНА ГРАМАТИКА української мови для IV. кл. вселюдних шкіл . . . . . 1.—
Квецінський К.: ПРИРОДОПИСНІ ПОГОВІРКИ І ЧИТАННЯ для III. відділу вселюд. шкіл . . 1.80
Квецінський К.: ПРИРОДОПИСНІ ПОГОВІРКИ І ЧИТАННЯ для IV. відділу вселюд. шкіл . . 3.80

—o—

о. Рудович І.: ІСУС У СЕРЦЯХ ДІТИЙ. Наука гр. кат. релігії для І. і II. кл. вселюдних шкіл . . 2.10
о. Рудович І.: БІБЛІЙНИЙ КАТЕХИЗМ гр. кат. релігії для вселюдних шкіл 2.20
о. Рудович І.: МАЛИЙ КАТЕХИЗМ 1.10
СЕРЕДНИЙ КАТЕХИЗМ . . . 1.50
о. Лужницький Л.: МАЛА ЛІТУРГІКА гр. кат. церкви . . . 1.10
СПІВАЙМО! Збірничок пісень на два голоси для шк. молодіжи . 0.60
ЗБІРНИК НАРОДНІХ ПІСЕНЬ в укладі на три голоси для вжитку шкільн. хорів, зладив Ф. Колесса 1.70

I. РАХУНКИ для першого відділу вселюдних шкіл . . .
II. РАХУНКИ для другого відділу вселюдних шкіл . . .
III. РАХУНКИ для третього відділу вселюдних шкіл . . .
IV. РАХУНКИ для IV. класи вселюдної школи . . .
РУСЕЦКІ: Математика (український...)
DEUTSCHE SPRACHLEHRE für Bildungsanstalten und zum Selbstunterricht (Німецька граматика для навчання в школах і для самонавчання . . .
Лукіянович Денис: ЧИТАНКА для УЧИТЕЛЬСЬКИХ СЕМИНАРІЙ
Д-р Лукіянович Д.: УКРАЇНСЬКА ЧИТАНКА для I. і II. року ...сем. польських . . .
ПЕРША КНИЖКА навчання німецької мови для вселюд. шкіл
Крушельницький А.: НА ПРОВЕСНІ ЖИТТЯ, Том I.
Крушельницький А.: НА ПРОВЕСНІ ЖИТТЯ, Том II.
Крушельницький А.: НА ПРОВЕСНІ ЖИТТЯ, Том III.
Крушельницький А.: НА ПРОВЕСНІ ЖИТТЯ, Том IV.
МОРОЗЕНКО — оповідання Ч. I. і II. Татух Ст. — Зошити з взорами до науки україн. письма. Ціна за 1 зош.
Барвінський А.: ВИМКИ з укр. народ. літератури ч. V. . .
ВИБІР З УКР.-РУСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ ч. I.
ВИБІР З УКР.-РУСЬК. ЛІТЕРАТУРИ ч. II. . . .

178 3—6

—o—

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА ФАБРИКА КАФЛІВ І КЕРАМІКИ

Льва Іванковича

В ПОТИЛИЧІ

(склеп у Львові, вул. Городецька ч. 33, тел. 12-567.)

поручає:

Кафлеві печі й **кухні** з найкращої шамотової глинки.

Майолікові плитки до викладання стін у кухнях, купільнях і гардеробах, як також усі вироби з ділянки **мистецького й ужиткового гончарства.**

На замовлення **перебудовує старі печі й кухні** та виконує нові **в усіх стилях.** (гуцульському, покутськоому, полтавському і т. п.)

Свій до свого! Ні один сотик в чужі руки!

277 1—3

ДАРОМ

зовсім призначили ми 5 мужеських велюрових плащів і 3 жіночі плащі з футряними ковнірами для тих П. Т. Клієнтів, які закуплять у нас товари до 25. жовтня ц. р.

Прочитайте уважно: Наша фірма, хотячи спопуляризовати свої товари по цінах нижче власних коштів, а саме:

Ч. 1. Лише за 13 зол. 50 сот. висилаємо: 3 м. матеріялу на муж. осінне убрання, 1 великий пульовер із замком при шиї, 3 пари осінних скарпиток, 3 білі ручники, 3 білі хустинки до носа та 1 пару вовняних подвійних рукавичок. На бажання додаємо підшевку в ціні 7 золотих. Почтову оплату 2.50 зол. платить відборець.

Ч. 2. 40 метрів тільки за 25 золотих висилаємо: 4 м. матеріялу „Флямізоль" на жіночу сукню, 9 м. кремового полотна на біля всілякого роду та на постіль і простирала, 9 м. зефіру на муж. сорочки або хлопячі в ріжноколірові пруги, 9 м. пушистої і мягкої фланелі на біля в ріжноколірові пруги всілякого роду та 9 м. на ручники в кістки. Почтову оплату 3 зол. платить відборець.

Ч. 3. Лише за 32 золоті 1 штука білого полотна 17 метрів у добрім ґатунку, 2 білі простирала з колір берегами, 3 великі білі ручники, 1 пара шовкових коцдер на ліжка в елеґантні жакардові квіти та 1 пара диванів на стіну в наймодніші ткані образи. Почтову оплату 4 зол. платить відборець.

Повищі товари висилаємо кожному за почтовою післяплатою після одержання листовного замовлення. Платиться при відборі. Без ризика: Якщо товар не подобається, приймаємо назад і звертаємо гроші або виміняємо на інший товар.

Замовлення просимо адресувати:

„ŁÓDZKO-BIELSKA TKANINA",
Łódź, ul. Piotrkowska 59.

ПОЗІР: В дні 30. жовтня ц. р. оголосимо виказ осіб, які дістали премії. Отже користайте з нагоди! Кожний може зовсім даром дістати одно пальто.

Читайте „Діло"!

Подяка.

Скінчивши курс крою і шиття у п. Михайлини Козловської ... Львів, ул. Академічна 22, ... обовязку зложити ... дяку за дбайливе внучення і ... готування мене до заробітку в кравецтві.

М. Кукурі...

ШТУЧНІ ВОГНІ огородові, верандові, ... бенгальські раци і ракети, ... ди освітлювання для ... фільмових робітень і ... **ПЕТАРДИ, ДИМНІ СВІЧКИ ПОХІДНІ ДЛЯ Д. О. П.** Матеріяли до ... — поручає новооснована Робітня піротехнічних приладів **„Pyroart"** **ЛЬВІВ, СВЕНТОКШИСКА ч. 2... Телефони 95-74, 14-83. Конто ... Львів ч. 501-926.** П. Т. Відборцям гуртом ... рабат. Цінники і оферти висилаємо на бажання. — Пошукуємо заступників по містах. 1-1

КОНКУРС.

Музичне Товариство ім. Лисенка ... писує отсим конкурс на посаду ... фортепяну для вищих років у Філії ... зичного Інституту в Станиславові ... дання з документами кваліфікації ... силати найдальше до 15. вересня ... Виділу Філії Муз. Тов-а Лисенка у Станиславові (Сапіжинська 27).

Ford

САМОХОДИ Оригінальні виміні частини **ВАРСТАТИ** Стація обслуги. Автори. представництво **„ВЕКАТЕ"** С-ка з о. п. Львів, ул. Зиблікевича 13. Тел. ... ч. 129. 1-1

Вугіль - Кокс - Дерево

в найдобірніших якостях достарчає „НАРОДНЯ ТОРГОВЛЯ" Львів, Ринок 36. Інформації: Бюро — Львів, Ринок ... та склади: Ринок 36, Личаківська ... пл. Більчевського 3 та Городецька ... 264